

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010724
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010724.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci odsúdeného I. W., o návrhu na povolenie obnovy konania, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2023 v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/55/2022 zo dňa 20. marca 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného I. W. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 4Nt/55/2022 zo dňa 20. 03. 2023 podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného I. W. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Tk/2/2016 zo dňa 01. 04. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/96/2019 zo dňa 24. 10. 2019, pretože nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne v podstate tým, že skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, nespáchal. V pôvodnom konaní nebolo preukázané, že kupoval, predával, zadovážil a prechovával po dlhší čas psychotropnú látku a túto mal predávať alebo zadovážiť aspoň trom osobám, a preto namietla právnu kvalifikáciu skutku ako spáchaný „závažnejším spôsobom konania“. Ďalej poukázal na to, že v konaní pred okresným súdom o povolení obnovy konania nemal možnosť vykonať navrhované dôkazy, a to výsluchy svedkov X., Y., J., W., Q., O., W. a M.. Podľa jeho názoru z pohľadu práva na spravodlivú súdnu ochranu má súd povinnosť zaoberať sa aj námietkami, argumentáciou a návrhmi na vykonanie dôkazov odsúdeného. Okresný súd podľa neho dostatočne nezdôvodnil, prečo v konaní o povolení obnovy konania nevykonal navrhované dôkazy. Výpovede týchto svedkov by pritom boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Záverom namietal, že v pôvodnom konaní sa sudy dostatočne nezaoberali jeho osobnými a rodinnými pomermi, keďže má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom a jeho manželka poberá len sociálne dávky. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie a sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako nadriadený orgán, skúmal, či bola sťažnosť odsúdeného podaná včas, či bola podaná oprávnenou osobou, a či nedošlo k späťvzatiu sťažnosti alebo k vzdaniu sa práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Postupom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a po preskúmaní trestného spisu krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného bola podaná včas, oprávnenou osobou, avšak nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a podobne. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr nežnáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého spisového materiálu musí konštatovať, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia veľmi podrobne uviedol, z akých dôvodov nemohol vyhovieť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Aj krajský súd musí konštatovať, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného.

Najpodstatnejšou skutočnosťou v prejednávacom prípade je však to, že odsúdeným navrhované dôkazy boli predmetom pôvodného konania, väčšina odsúdeným navrhovaných svedkov bola aj v pôvodnom konaní vypočutá, teda sa týmito dôkazmi, resp. návrhmi odsúdeného na ich vykonanie súdy zaoberali, pričom odsúdený identické dôkazy navrhoval už v predchádzajúcom návrhu na povolenie konania, ktorý bol tiež zamietnutý.

Rovnako tak sa súdy v pôvodnom konaní v súvislosti s výrokom o treste zaoberali aj osobnými pomermi odsúdeného, pričom pôvodne uložený trest s poukazom na zákonne zistený skutkový stav rozhodne nie je možné považovať za neprímerane prísny, a pôvodná trestná vec bola predmetom aj odvolacieho konania, teda súdy sa vysporiadali s celou obhajobnou argumentáciou odsúdeného už v pôvodnom konaní.

Záverom je teda možné konštatovať, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli známe v pôvodnom konaní tak okresnému, ako aj krajskému súdu, správne preto okresný súd v zmysle § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného, pretože neboli splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto senát krajského súdu po zohľadnení všetkých okolností prípadu sťažnosť odsúdeného I. W. v zmysle citovaného zákonného ustanovenia ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.